

Sygn. akt III AUa 1162/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Teresa Czekaj (spr.)
Sędziowie:	SA Bogdan Świerk SA Elżbieta Czaja
Protokolant: sekr. sądowy Bożena Karczmarz	

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. w Lublinie

sprawy ze skargi G. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 3 kwietnia 2012 roku wydanym w sprawie III AUa 195/12

w przedmiocie wypłaty emerytury

I. zmienia częściowo: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 3 kwietnia 2012 roku wydany w sprawie III AUa 195/12 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 28 grudnia 2011 roku wydany w sprawie VI U 1449/11 oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 11 października 2011 roku i ustala G. C. prawo do wypłaty emerytury od dnia 1 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2012 roku oraz zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz G. C. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

II. uchyla wymienione w punkcie I wyroki w pozostałej części i umarza postępowanie;

III. wniosek o wypłatę odsetek przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R..

Sygn. akt III AUa 1162/12

UZASADNIENIE

W dniu 29 listopada 2012 r. do Sądu Okręgowego w Radomiu – VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wpłynęła skarga G. C. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 3 kwietnia 2012 r., sygn. akt III AUa 195/12.

Skarżący wnosił o: 1/ wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 3 kwietnia 2012 r., sygn. akt III AUa 195/12.; 2/ zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 grudnia 2011 r., sygn. VI U 1499/11; 3/ uchylenie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 11 października 2011 r., znak (...) o wstrzymaniu wypłaty emerytury z dniem 1 października 2011 r. i przywrócenie prawa do wypłaty świadczenia emerytalnego począwszy od dnia 1 października 2011 r. wraz z należnymi odsetkami w wysokości ustawowej od daty wymagalności świadczenia emerytalnego za dany miesiąc.

Skarżący wskazał, że powyższe orzeczenia zostały wydane w oparciu o przepis, który Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r., opublikowanym w dniu 22 listopada 2012 r., uznał za niezgodny z Konstytucją RP.

Skarżący podkreślił, że do dnia złożenia skargi organ rentowy nie uchylił decyzji wstrzymującej wypłatę świadczenia emerytalnego.

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy uznał swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie – III Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych do rozpoznania według właściwości.

W dniu 28 stycznia 2013 r. organ rentowy złożył pismo procesowe, w którym poinformował, że wznowił wypłatę emerytury skarżącego od dnia 22 listopada 2011 r.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje.

G. C., zatrudniony w Starostwie Powiatowym w R. od 1999 r., złożył wniosek o emeryturę w dniu 28 kwietnia 2009 r.

Decyzją z dnia 12 maja 2009 r. przyznano mu prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 2009 r.

G. C. pozostawał w dalszym ciągu w stosunku pracy ze Starostwem Powiatowym w R..

Decyzją z dnia 11 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wstrzymał G. C. wypłatę emerytury z dniem 1 października 2011 r., wskazując jako podstawę art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych ustaw (Dz. U. z 2001 r., Nr 257, poz. 1726).

Sąd Okręgowy w Radomiu wyrokiem z dnia 28 grudnia 2011 r., sygn. VI U 1449/11, oddalił odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji, zaś apelacja od tego wyroku została oddalona przez Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2012 r., sygn. AUa 195/12.

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. K 2/12 (Dz. U. z 2012, poz.1285) orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r. w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Konsekwencją tego wyroku z dniem 22 listopada 2012 r. przepis art. 103a w związku z art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw utracił moc obowiązującą w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Wnioskodawca w skardze o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 3 kwietnia 2012 r. jako podstawę skargi wskazywał przepis art. 401¹ k.p.c. powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego orzekający o niezgodności przepisu art.28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych, na

podstawie którego zostało wydane zarówno orzeczenie w sprawie III AUa 195/12, jak również orzeczenie Sądu pierwszej instancji w sprawie VI U 1449/11.

Stosownie do treści art. 405 k.p.c. do wznowienia postępowania z przyczyn nieważności oraz na podstawie przewidzianej w art. 401¹ k.p.c. właściwy jest sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, a jeżeli zaskarżono orzeczenia sądów różnych instancji, właściwy jest sąd instancji wyższej, co w stanie faktycznym sprawy oznacza właściwość Sądu Apelacyjnego.

Wyrokiem, na który powołuje się skarżący, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W pisemnym uzasadnieniu Trybunał Konstytucyjny sprecyzował, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.”, a więc po uchyleniu art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a przed wejściem w życie art. 103a tej ustawy, dodanego powołaną już wcześniej ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Jak ustalono, skarżący nabył prawo do emerytury w dniu 1 kwietnia 2009 r., a zatem w okresie wskazanym w uzasadnieniu wyroku Trybunału. Z tej przyczyny stwierdzenie niezgodności z Konstytucją art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych rzutuje na sytuację prawną skarżącego i determinuje zasadność niniejszej skargi.

Art. 103a cyt. ustawy dodany został przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2010.257.1726) z dniem 1 stycznia 2011 r.

W sytuacji, gdy stwierdzono niezgodność tego przepisu z Konstytucją, należało dokonać rekonstrukcji stanu prawnego, powracając do stanu, jaki istniał, zanim do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodano przepis art. 103 a cyt. ustawy, umożliwiający zawieszenie prawa do emerytury w sytuacji nierozwiązania umowy o pracę z dotychczasowym pracodawcą.

Decyzją z dnia 11 października 2011 r. organ rentowy wstrzymał G. C. wypłatę emerytury z dniem 1 października 2011 r.

Wobec powyższego przedmiotowa decyzja winna zostać zmieniona w zakresie, w jakim decyzją tą wstrzymywano wypłatę renty od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. W dniu 22 listopada 2012 r. organ rentowy wznowił bowiem wypłatę świadczenia.

W świetle powyższych rozważań konieczna była również, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., częściowa zmiana zaskarżonych wyroków, tj. wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 28 grudnia 2011 r. i wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 3 kwietnia 2012 r. i ustalenie G. C. prawa do wypłaty emerytury od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

W pozostałym zakresie powyższe wyroki należało uchylić i umorzyć postępowanie na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. z uwagi na fakt wznowienia wypłaty świadczenia od 21 października 2012 r.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Natomiast wniosek o wypłatę odsetek, zgłoszony w skardze, Sąd Apelacyjny przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R. jako nowe roszczenie, nieobjęte dotychczas decyzją organu, na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.